

ACN

“La porta per a construir un estat propi és oberta”

Uriel Bertran (Badalona, Barcelonès, 1976), diputat d'ERC al Parlament, és responsable de campanya i extensió territorial de la Coordinadora per la Consulta sobre la Independència.

Què n'espereu del 13 de desembre?

—Esperem que sigui un pas ferm del procés de l'autodeterminació. Un pas ferm cap a la convocatòria del referèndum vinculant per a la independència. I això ho aconseguirem si la participació es significativa.

—**De moment, s'han impulsat consultes, sobretot, en poblacions amb una composició electoral més favorable. Si arriba el cas, com encarareu aquestes consultes en municipis no tan**

proclius a les idees independentistes?

—Aquest 13 de desembre s'organitza la consulta a llocs amb composicions socials diverses. Sant Cugat, Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès, a municipis de la Garrotxa o del Vallès... Ja treballem en localitats amb composicions diferents. Aquesta serà la tònica de treball. Evidentment, el procés ha de reflectir la pluralitat de la nació. Perquè volem construir un missatge en clau nacional, d'una nació que s'ha posat a caminar cap a la seva llibertat.

—**En aquestes consultes, espereu la reacció judicial que va haver-hi a la d'Arenys de Munt?**

—Pensem que han après la lliçó que les seves provocacions no fan sinó engrugar la participació de la ciutadania. Però estem convençuts que el país és prou madur i que es pot actuar en positiu, no en reacció de provocacions.

Ara, l'estat es molt ampli i complex, abasta molts àmbits, no només el judicial. I ja hem vist com ens ataca cada dia la *Brunete mediàtica*. De fet, és curiós que ens segueixi més la premsa espanyola que no pas la premsa colonitzada catalana, que ha optat per un silenci lamentable.

—**Al febrer i a l'abril hi ha previstes dues onades de consultes més. Dependrà de l'èxit de les del 13 de desembre?**

—No, les altres onades ja es van organitzant des de fa setmanes, cosa que mostra la confiança que guanya el nostre poble. És un procés al final del qual ens trobarem prop de 400 municipis i prop de dos milions de persones que hauran pogut participar-hi. Per tant, el missatge és clar: ha de ser, a partir d'ara, el Parlament de Catalunya que entomi la necessitat d'organitzar un referèndum d'independència vinculant. Aquest missatge serà sobre la taula de forma clara, gràcies a aquest procés en el qual s'haurà expressat la societat catalana.

—**Formeu part d'un partit, ERC. Entenen aquest missatge els partits catalans?**

—Els partits encara són a l'expectativa. Aquesta legislatura ha demostrat que l'autonomisme és un procés liquidat i fracassat, no dona per a més. El que es debat és si la legislatura vinent es vol treballar per convocar un referèndum independentista o es vol allargar aquesta agonia. Aquest debat està en els partits catalanistes. I aquest procés de consulta és el que realment farà que tothom quedi retratat.

—**Les eleccions desvirtuaran aquest procés de consultes?**

—Al contrari, que en menys d'un any hi hagi eleccions obligarà els partits polítics a prendre posició, a definir-se respecte a aquesta qüestió. Si, per contra, les eleccions fossin molt llunyanes, els partits potser podrien esperar a deixar refredar la cosa. A més a més, és evident

que qui voti sí en aquest procés, mai més no voldrà votar autonomia. Ja haurà sortit de l'armari. I els partits hauran de decidir si proposen autonomia o independència.

Hem de passar de l'independentisme retòric o explicatiu a un independentisme pràctic que es basi en el fet.

—**Aquest conflicte servirà per a internacionalitzar el cas català?**

—Ja ha tingut una repercussió internacional molt important. De fet, ja se n'ha parlat al Parlament Europeu, a través d'una eurodiputada gal·lesa. O al parlament escocès.

El fet és que quan es parla d'independència s'internacionalitza Catalunya. Quan es parla d'autonomia, no interessa ningú, ho interpreten com un afer intern espanyol. Per tant, qui vulgui un lloc al món per a Catalunya ja sap que només ho aconseguirà utilitzant el llenguatge que entenen els estats.

—**Es pot completar aquest procés sense una consulta a Barcelona?**

—El debat sobre Barcelona té una complicació sobretot tècnica. Té més d'un milió i mig d'habitants. Implica una gran dificultat organitzativa. Allò que passi el 13 de desembre pot ajudar a impulsar la consulta de Barcelona.

—**Enquestes com la recent de la UOC, segons la qual un 50,3% de catalans votaria sí en un referèndum independentista, us donen confiança?**

—És la primera enquesta realment ben feta sobre la qüestió de la independència (feta en vegueries, una mostra superior a 2.500 persones...). Per tant, ha de donar confiança i autoestima. Ens ha de fer veure que la porta per a construir un estat propi és oberta. I que a l'altra banda de la porta no hi ha ningú vigilant, només depèn de nosaltres. I trenca el discurs que una part del catalanisme ha volgut fer sempre, que no hi ha una majoria social suficient o que l'independentisme no és prou madur. L'únic que en aquests moments explica que els partits catalanistes no adoptin una estratègia clara cap a la proclamació d'un estat propi és la por.

Ara som en el moment en el qual Catalunya ha de decidir superar aquesta por. Això s'ha de visualitzar al proper cicle electoral.

Enric Rimbau

Alfons López Tena (Sagunt, 1957) és director executiu d'Osona Decideix, que coordina la consulta del 13D a 34 municipis. És jurista i ex-vocal del Consell General del Poder Judicial.

“L'organització de la consulta demostra que ens erigim en estat”

Instal·lat a Vic des de fa un parell de mesos, Alfons López Tena fa una mitjana de tres reunions cada dia amb tots els agents socials de 34 municipis de la comarca d'Osona que aquest diumenge fan la consulta sobre la independència. No fa campanya ni pel sí ni pel no, sinó per la participació democràtica dels ciutadans.

—**I el 14 de desembre, què?**

—Tocarà analitzar els resultats. Hi ha dos factors a considerar: la participació i el signe del vot. Si la participació és baixa, haurà quedat constatat que la independència no té rellevància social. Si la participació és alta, haurà quedat acreditat tot el contrari, i que, al marge del sí o el no, la independència de Catalunya forma part del debat social.

—**Si més no, s'haurà creat un debat que fins ara es reduïa a campanyes electorals d'ERC i a compromisos en congressos de CiU.**

—Exactament, i si la participació és alta, també quedarà clar que, malgrat la posició del govern espanyol, del govern de la Generalitat i dels ajuntaments socialistes, som capaços de muntar en un període molt curt —poc més de dos mesos— una administració de la consulta amb un sistema de vot modern, fiable i secret. Això vol dir que som capaços de crear un estat al marge de les administracions actuals. A Osona votaran unes 120.000 persones, que és el 95% de la població de la comarca, inclosos els nouvinguts, que són un 14% de l'electorat.

—**La iniciativa de convocar una consulta ha emergit de la societat civil, i CiU i ERC s'hi han enganxat a darrera hora. El PSC i ICV, i naturalment el PP, no estan gens interessats en aquest debat. Quin missatge haurien de rebre els polítics?**

—La primera interpretació que poden fer ara és que un referèndum organitzat de manera privada, sense predomini de cap sector ideològic ni cap partit al capdavant que ho controli, compta amb un 2% de la població d'Osona com a voluntària. La desafecció política és respecte a les polítiques dels partits, no respecte a allò que interessa la població. Quan una qüestió és rellevant per a la societat, s'hi involucra amb totes les energies.

I encara una segona interpretació: els qui voten en aquest referèndum tenen dret de vot en totes les eleccions, i, per tant, els partits que no escoltin la veu del poble seran castigats.

—**El Parlament de Catalunya té una majoria nacional CiU-ERC. Amb tot, no s'hi debat la qüestió de la independència. Sou partidari de portar una ILP per obligar els polítics com a mínim a parlar-ne?**

—Demostrem que al marge de les institucions ens erigim en estat i organitzem un referèndum com a estat. En una cambra regional com és el Parlament de Catalunya, presentar una iniciativa legislativa popular és simplement posar en mans dels diputats el poder de decisió sobre aquesta qüestió. No dic ni que esti-